

SỐ 779

PHẬT THUYẾT BÁT ĐẠI NHÂN GIÁC KINH

Hán dịch: Đời Hậu Hán, Tam tạng An Thế Cao, người nước An Tức.

Là đệ tử của Phật, nên ngày đêm phải luôn chí tâm tụng niệm về tám điều giác ngộ của bậc Đại nhân.

Thứ nhất, giác ngộ về thế gian là vô thường, cõi nước luôn bất ổn, bốn đại là khổ không, năm ấm là vô ngã, sinh diệt biến đổi, hư giả, không chủ. Tâm là nguồn ác, hình là khói tội. Quán xét như vậy thì dần lìa khỏi sinh tử.

Thứ hai, giác ngộ: Nhiều dục là khổ, hệ lụy nơi sinh tử đều từ tham dục phát khởi, ít dục, vô vi, thân tâm tự tại.

Thứ ba, giác ngộ: Tâm không biết chán đủ, nhiều tham cầu chỉ tăng thêm tội ác. Bồ-tát thì không thể, luôn niệm về biết đủ, an vui nơi cái nghèo mà giữ đạo, lấy trí tuệ làm sự nghiệp.

Thứ tư, giác ngộ: Biết nhác dẫn tới đọa lạc, nên luôn hành tinh tấn phá trừ phiền não xấu ác, hàng phục bốn ma, rời khỏi ngục tù, ấm, giới.

Thứ năm, giác ngộ: Ngu si gắn liền với sinh tử, Bồ-tát luôn niệm về sự học rộng, nghe nhiều, làm tăng trưởng trí tuệ, thành tựu biện tài, giáo hóa tất cả chúng sinh, đạt được an lạc lớn.

Thứ sáu, giác ngộ: Nghèo khổ nhiều oán, kết chặt duyên ác. Bồ-tát bố thí, oán thân bình đẳng, chẳng nhớ ác cũ, chẳng ghét kẻ ác.

Thứ bảy, giác ngộ: Lỗi lầm của năm dục. Tuy là người tục nhưng không nhiễm nơi dục lạc của thế gian, luôn nhớ nghĩ đến ba y, bình bát và pháp khí, chí nguyện xuất gia, thanh bạch giữ đạo, phạm hạnh cao xa, Từ bi đối với muôn loài.

Thứ tám, giác ngộ: Sinh tử bùng cháy, khổ não vô cùng, phải phát tâm Đại thừa, cứu độ khắp thảy, nguyện thay chúng sinh chịu vô lượng khổ, khiến cho muôn loài đều được an lạc trọn vẹn.

Tám sự việc như thế, chính là chổ giác ngộ của chư Phật, Bồ-tát, các bậc Đại nhân. Từ đây, tinh tấn hành đạo, Từ bi, tu tuệ, nương theo thuyền Pháp thân, đến bờ Niết-bàn, rồi trở lại cõi sinh tử, độ thoát chúng sinh, dùng năm sự nêu trước để mở bày, dẫn dắt tất cả, khiến các chúng sinh biết rõ về khổ của sinh tử, lìa bỏ năm dục, tâm tu Thanh đạo.

Nếu là đệ tử của Phật, tụng đọc tám sự việc này, trong từng niệm diệt trừ vô số tội lỗi, tiến đến Bồ-đề, mau chứng Chánh giác, vĩnh viễn đoạn bỏ sinh tử, thường tục nơi diệu lạc.

